

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpata Celarscaia Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2019, în cauza penală privind-o pe

Celarscaia Lilia xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată în or. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.06.2017 – 22.12.2017;

Instanța de apel: 07.02.2018 – 05.06.2018;

Instanța de recurs: 05.11.2018 – 22.01.2019;

Instanța de apel: 06.03.2019 – 22.05.2019;

Instanța de recurs: 09.01.2020 – 03.06.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 22 decembrie 2017, Celarscaia Lilia a fost condamnată în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 15 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de contabil pe un termen de 2 ani.

S-a dispus încasarea de la Celarscaia Lilia în beneficiul SRL „Raabet” SC suma de 45 612 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Celarscaia Lilia, în perioada de la 31.12.2007, până la 01.10.2010, fiind contabil la SRL „Raabet” SC,

amplasată în or. xxxxx, fiind persoană cu funcție de răspundere materială, urmărind scopul la primirea bunului altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de încrederea din partea directorului întreprinderii menționate Garbalî Tatiana, a primit de la ultima mijloace bănești în natură pentru trebuința întreprinderii, inclusiv și pentru achitarea salariului salariaților, intenționat, pe ascuns de la Garbalî Tatiana, în perioada de la 31.12.2007 până la 01.10.2010, ilegal a inclus în actele contabile și efectua calculările și achitarea salariului, la fel și a altor plăți salariatului care nu exista la SRL „Raabet” SC - Celarscaia Natalia, în urma căruia i-a calculat salariu pentru anul 2008 în sumă de 14 440 lei, pentru anul 2009 salariu în sumă de 10 800 lei, pentru anul 2010 salariu în sumă de 10 800 lei, iar în total a calculat salariul în sumă totală de 36 000 lei, pe care-o, prin cale de înșelăciune și abuz de încredere din partea directorului SRL „Raabet” SC, a sustras, cauzând prin acțiunile sale lui SRL „Raabet”, prejudicial material considerabil pe suma indicată”.

În drept, acțiunile inculpatei au fost încadrate juridic în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1 Inculpata Celarscaia Lilia, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal să fie încetat, pe motiv că există circumstanțe, care exclud tragerea ei la răspundere penală.

Apelanta a invocat că instanța de fond nu a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, care exclud tragerea ei la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, însă la caz a fost depășit termenul menținerii ei în calitate de bănuită, care a expirat de drept la 05.09.2013, astfel fiind încălcată procedura punerii sub învinuire.

Organul de urmărire penală a instrumentat superficial și tendențios cauza, iar instanța de fond a adoptat o sentință pripită.

A invocat că circumstanțele cauzei vin în contradicție cu norma dreptului material de comiterea căreia a fost recunoscută vinovată. Pe lângă aceasta, a obținut calitatea de bănuit pe 05.06.2013, când a fost pornită urmărirea penală, dar a fost pusă sub învinuire prin ordonanța din 25.09.2013, adică peste termenul de 3 luni prevăzut în art.63 alin.(2) Cod de procedură penală, fiindu-i încălcat dreptul de a nu fi urmărit și judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă, stipulat în art.22 Cod de procedură penală și art.4 Protocolul 7 CEDO.

3.2 Avocatul Ion Grecu a declarat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.

Apărătorul a invocat că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond au examinat superficial probatoriul administrat la caz, iar nerecunoașterea vinovăției inculpatei au apreciat-o drept eschivare de la răspundere, indicând că declarațiile

inculpatei, precum că Celarscaia Lilia a activat în cadrul SRL „Raabet” se combat prin declarațiile părții vătămate Garbalî Tatiana, care de facto nu a fost recunoscută printr-un careva act procesual în calitate de parte vătămată și prin declarațiile martorului Garbalî Ilia, care a înlocuit-o pe Garbalî Tatiana pe perioada aflării ultimei în concediu pentru îngrijirea copilului.

Nu s-a dat apreciere faptului că raporturile de muncă între SRL „Raabet” și Garbalî Ilia erau în afara albiei legalității, lipsind un contract individual de muncă.

La materialele dosarului lipsesc acte, care ar atesta faptul că Garbalî Tatiana s-ar fi aflat în concediu pentru îngrijirea copilului, iar Garbalî Ilia ar fi fost desemnat ca administrator în perioada respectivă.

Instanța urma să dea o apreciere corespunzătoare declarațiilor părții vătămate, care ascunde faptul că Celarscaia Natalia era angajată în calitate de contabil la întreprindere, deoarece în declarațiile sale aceasta afirmă că ultima exercita munca în oficiul soțului ei și că cheile de la safeu se aflau la persoana care era în oficiu.

Totodată, ultima ascunde faptul că oficiul soțului care se ocupa cu activitatea întreprinderii este și oficiul unde își exercita munca Celarscaia Lilia și Celarscaia Natalia. În cadrul ședinței de judecată Garbalî Tatiana a declarat că o cunoaște pe Celarscaia Natalia, a văzut-o în oficiul soțului ei, nu cunoaște dacă era sau nu angajată la serviciu de către soțul ei.

Funcția lui Celarscaia Lilia era de contabil șef, funcție care poate exista doar în cazul în care în subordinea sa se afla măcar încă un contabil, funcție ce era exercitată de Celarscaia Natalia.

Instanța incorect a constatat că Celarscaia Lilia ar fi culpabilă și că a îndeplinit și funcțiile de casier a întreprinderii, că în sarcina ultimei intra și ținerea registrelor ordinelor emise de administrator, păstrarea carnetelor de muncă și achitarea salariului. La materialele cauzei lipsesc probe pertinente, concludente și utile, care ar demonstra că în cadrul raporturilor de muncă aceste obligații ar fi fost puse în sarcina inculpatei.

Concluziile privind vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probare învinuirii, care nu pot fi înlăturate, urmând a fi interpretate în favoarea inculpatei.

4. Potrivit deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2018, apelul declarat de inculpată a fost admis, casată sentința în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Celarscaia Lilia a fost condamnată în baza art.190 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 350 unități convenționale, ce constituie 7 000 lei și liberată de executarea pedepsei, în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale.

În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat, că nu au fost prezentate probe care ar confirma existența indicelui calificativ „cauzarea de daune în proporții

considerabile” părții vătămate SRL „Raabet”, nu au fost aduse date cu privire la mărimea capitalului social al SRL „Raabet”, motiv pentru care acțiunile inculpatei urmează au fost reîncadrate în baza art.190 alin.(1) Cod penal. Latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie presupune săvârșirea faptei cu intenție directă.

Astfel, instanța de apel a constatat fapta și a indicat că inculpata Celarscaia Lilia, exercitând funcția de contabil-șef al SRL „Raabet”, fiind persoană care poartă răspundere materială în virtutea legii și contractului de răspundere materială, urmărind scopul de a dobândi bunurile întreprinderii la care era angajată, prin înșelăciune și abuzând de încrederea acordată de administratorul întreprinderii Garbalî Tatiana, primea mijloace bănești în numerar pentru necesitățile întreprinderii, și intenționat, fără știrea administratorului Garbalî Tatiana, în perioada 31.12.2007 – 01.10.2010, ilegal a sustras mijloace bănești prin includerea în actele de evidență contabilă a datelor fictive despre angajatul Celarscaia Natalia, pentru care a calculat și achitat salariul: pentru anul 2008 - în sumă de 14 440 lei, pentru anul 2009 – de 10 800 lei și pentru anul 2010 - de 10 800 lei, iar în total 36 000 lei, pe care prin înșelăciune și abuz de încredere i-a sustras și i-a însușit.

De asemenea a indicat că existența numeroaselor divergențe în declarațiile inculpatei Celarscaia Lilia, precum și dispariția unor acte în baza cărora ar putea fi stabilit faptul angajării lui Celarscaia Natalia și eliberării salariului în numerar, angajarea acesteia anume în perioada aflării administratorului Garbalî Tatiana în concediu pentru îngrijirea copilului, faptul că ambele întreprinderi SRL „Fiat-Garbalî” și SRL „Raabet” aveau un oficiu comun, accesul inculpatei la mijloacele bănești, raportul de expertiză care confirmă semnarea în locul conducătorului de către inculpată, declarațiile părții vătămate Garbalî Tatiana, a martorilor Garbalî Ilia, Caipac Nicolae, Șagan Olga și Delibaltova Olesea, înlătură orice dubii privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpata Celarscaia Lilia, prin care a solicitat casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 ianuarie 2019, a fost admis recursul declarat, casată total decizia instanței de apel din 05 iunie 2018 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a constatat că, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, repetându-le întocmai, nu a desființat total sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând, parțial, o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile declarate, în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate, precum și asupra apelul suplimentar declarat la 23.03.2018 de către avocatul Ion Grecu, lipsind cu desăvârșire în dispozitiv soluția față de acest apel.

De asemenea, instanța de recurs ordinar a indicat că instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării.

Aprecierile sumare și confuze din descriptiv că: „existența numeroaselor divergențe în declarațiile inculpatei, precum și dispariția unor acte în baza cărora ar putea fi stabilit faptul angajării lui Celarscaia Natalia și eliberării salariului în numerar..., accesul inculpatei la mijloacele bănești, raportul de expertiză care confirmă semnarea în locul conducătorului de către inculpată..., înlătură orice dubii privind vinovăția inculpatei”, nu corespund criteriilor de drept privind aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei prescise în art. 101 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de apel a depășit limitele învinuirii formulate inculpatei prin indicarea că: ... „intenționat, fără știrea administratorului Garbalî Tatiana, în perioada 31.12.2007 – 01.10.2010, ilegal a sustras mijloace bănești..., salariul în total 36 000 lei..., l-a sustras și l-a însușit”, or, în rechizitoriu nu se regăsesc asemenea învinuiri.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2019, a fost admis apelul inculpatei Celarscaia Lilia și apelul suplimentar al avocatului Grecu Ion, s-a casat integral, inclusiv și din oficiu, sentința, fiind pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Celarscaia Lilia a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal (în vigoare la data săvârșirii faptei imputate) cu liberarea de răspundere penală, din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

S-a admis acțiunea civilă depusă de SRL ”Raabet” în persoana administratorului Garbalî Tatiana și s-a dispus încasarea de la Celarscaia Lilia în beneficiul SRL ”Raabet” în contul recuperării prejudiciului, cauzat prin infracțiune, suma de 45 612 lei (patruzeci și cinci mii șase sute doisprezece lei

7.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia vinovăției inculpatei Celarscaia Lilia în săvârșirea faptei de însușire ilicită a bunurilor - sumelor bănești în cuantum de 36 000 lei de la SRL ”Raabet”, prin înșelăciune și abuz de încredere, însă neîntemeiat a reținut în acțiunile inculpatei Celarscaia Lilia, calificativul cauzarea de daune în proporții considerabile, ceia a determinat necesitatea reîncadrării juridice a faptei penale săvârșite de ultima.

Verificând probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a dat o nouă apreciere a acestora în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, și a constatat că *Celarscaia Lilia Ivan, în perioada de la 31 decembrie 2007 până la 01 octombrie 2010, activând în calitate de contabil la SRL „Raabet”, cu sediul în or. Taraclia, str. xxxxx, fiind persoană cu răspundere materială, urmărind scopul de a dobândi bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de încrederea acordată de administratorul întreprinderii respective Garbalî Tatiana, a primit de la ultima mijloace bănești în numerar pentru necesitățile întreprinderii, inclusiv pentru achitarea salariului angajaților. Întru realizarea scopului său infracțional, intenționat, fără știrea administratorului Garbalî Tatiana, în perioada de la 31.12.2007 până la 01.10.2010, ilegal a inclus în acte contabile și a efectuat calcularea și achitarea salariului și altor plăți angajatului inexistent al SRL „Raabet”, Celarscaia Natalia: pentru anul 2008 a calculat pe numele lui Celarscaia Natalia salariu în mărime de 14 440 lei; pentru anul 2009 - salariu în sumă de 10 800 lei; pentru anul 2010 - salariu în mărime de 10 800 lei. Astfel a însușit salariu în sumă de 36 000 lei, cauzând SRL „Raabet” daună în sumă indicată.*

Instanța de apel a reținut lipsa caracterului considerabil al daunei, circumstanță care determină necesitatea reîncadrării faptei penale săvârșite de inculpata Celarscaia Lilia din art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal în baza art.190 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

În acest sens, instanța de apel a menționat că probele administrate la judecarea cauzei în prima instanță, și suplimentar verificate în instanța de apel, nu confirmă caracterul considerabil al daunei cauzate părții vătămate SRL ”Raabet”, procurorul nu a prezentat informații referitor la activele și pasivele părții vătămate SRL ”Raabet”, instanța fiind în imposibilitate de a aprecia care a fost impactul însușirii sumei de 36 000 lei de către inculpata Celarscaia Lilia asupra continuității activității SRL ”Raabet” SRL. Faptul însușirii mijloacelor bănești de către inculpata Celarscaia Lilia s-a petrecut pe parcursul mai multor ani, și anume perioada 31.12.2007 - 01.10.2010, ceea ce indică faptul că cuantumurile mijloacelor bănești însușite lunar (anual) de către inculpată, nu erau atât de considerabile pentru SRL ”Raabet”

La fel, instanța de apel a considerat necesar de a micșora suma daunei cauzate SRL ”Raabet” de la 45 612 lei până la 36 000 lei, or, suma de 9 612 lei constituie suma impozitelor calculate la suma salariului 36 000 lei ilegal calculată și însușită de către inculpata Celarscaia Lilia și nu reprezintă prejudiciul direct.

Versiunea inculpatei Celarscaia Lilia precum că fapta prejudiciabilă imputată nu întrunește elementele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal, deoarece mijloacele financiare presupune a fi însușite nu au fost obținute prin înșelăciune sau abuz de încredere de la SRL ”Raabet”, fiind utilizate potrivit

indicațiilor administratorului, instanța de apel a apreciat critic, deoarece probele administrate la materialele cauzei penale apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, precum și din punct de vedere al coroborării lor, confirmă în afara oricărui dubiu vinovăția inculpatei Celarscaia Lilia în fapta de escrocherie imputată.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în speța s-a constatat gestionarea fluxului mijloacelor bănești, inclusiv și a mijloacelor bănești în numerar la SRL "Raabet", de către inculpata Celarscaia Lilia, în perioada cât administratorul Garbalî Tatiana se afla în concediu de îngrijirea copilului, conform ordinelor de încasare și de plată (f.d.67,74-76, 79-82, 70-72, 77, vol.1), care probează depunerea periodică de către Celarscaia Lilia a mijloacelor bănești, obținute din activitatea comercială a părții vătămate la conturile bancare ale acesteia, sau efectuarea diferitor plăți obligatorii la Bugetul Public National, semnând personal în ordinele de plată în locul administratorului Garbalî Tatiana.

Faptul înșelăciunii și abuzarea de încrederea acordată a fost confirmat prin aceea că, inculpata Celarscaia Lilia, fără știrea administratorului Garbalî Tatiana, a introdus în evidența contabilă un angajat fictiv și anume pe sora sa Celarscaia Natalia, iar pentru a nu admite descoperirea acestui fapt, a falsificat semnăturile administratorului Garbalî Tatiana în actele de evidență contabilă, după cum a fost constatat de expertiza judiciară grafoscopică.

Reprezentantului părții vătămate Garbalî Tatiana a relatat că, la SRL "Raabet" erau oficial angajați, în calitate de contabil pe Celarscaia Lilia, și în calitate de mecanizator- muncitor Caipac Nicolae. Alte persoane dânsa nu a angajat. Celarscaia Lilia se ocupa cu evidența contabilă, inclusiv cu calcularea și eliberarea salariului. Toată documentația contabilă și carnetele de muncă se păstrau în safeul metalic din oficiul SRL „Raabet” și doar Celarscaia Lilia avea cheile de la safeu. Garbalî Tatiana a menționat că lua banii din cont și îi transmitea personal inculpatei Celarscaia Lilia, care calcula și elibera salariu, efectua și alte plăți în legătură cu necesitățile întreprinderii. Borderourile de calcul, erau întocmite și semnate de Celarscaia Lilia. Banii îi transmitea doar în baza încrederii, fără a întocmi careva acte. Celarscaia Lilia a fost colegă de clasă cu soțul ei, de aceea se bucura de încrederea sa și a soțului ei. După demisionarea din luna aprilie 2012 a inculpatei Celarscaia Lilia, au dispărut cartea de ordine, cartea mare, borderourilor privind eliberarea salariului, ultima motivând că aceste acte s-au pierdut, cu toate că anterior nu a comunicat despre pierderea careva acte contabile. Despre angajarea Nataliei Celarscaia la SRL „Raabet” dânsa a aflat de la contabilul nou Delibaltova Olesea, după demisionarea inculpatei.

Declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Raabet” Garbalî Tatiana au fost confirmate prin declarațiile martorului Garbalî Ilia, care a relatat că, oficiile întreprinderilor SRL „Fiat-Garbalî", administrată de dânsul, și SRL „Raabet”,

administrată de soție, se aflau într-un birou, iar Celarscaia Lilia era angajată în calitate de contabil la ambele întreprinderi. Dânsa a fost angajată din momentul fondării întreprinderii SRL „Raabet” din anul 2003 până în anul 2012. Inculpata ducea evidența contabilă, având acces la mijloace materiale, și anume mijloace bănești, utilizate pentru necesitățile întreprinderii și eliberarea salariului. Totodată, Celarscaia Lilia elibera bani în numerar muncitorului Caipac Nicolae pentru procurarea combustibilului, cât și elibera salariu ultimului și sie personal, achita personal impozite, întocmind ordine de plată. Toată documentația contabilă se afla în safeul din biroul inculpatei, dânsul nu avea chei de la birou și nici de la safeu. Pe Celarscaia Lilia nu o verifica deoarece avea încredere în aceasta, așa cum au fost colegi de clasă și nici contabilitatea nu o cunoștea. În perioada respectivă Celarscaia Natalia activa doar la SRL „Fiat-Garbalî” în calitate de casier și dânsul niciodată nu a rugat-o să exercite careva atribuții sau ajutor la întreprinderea soției. De la contabilul nou Delibaltova Olesea a aflat că în perioada 31.12.2007 - 01.10.2010 Celarscaia Natalia era inclusă în acte contabile ca fiind angajată la SRL „Raabet”.

Astfel, potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate SRL „Raabet” Garbalî Tatiana și a matorului Garbalî Ilia s-a constatat că, Celarscaia Lilia ducea evidența contabilă la ambele întreprinderi, avea acces la mijloace bănești, efectuând diferite plăți în legătură cu necesitățile întreprinderilor, întocmea ordine de plată, calcula și elibera salariu, întocmind borderoul privind eliberarea salariului, activând în același birou împreună cu Celarscaia Natalia, păstra toată documentația contabilă și de constituire a societății comerciale, carnetele de muncă ale angajaților, ștampilele ambelor întreprinderi în safeu, unde se păstrau cartea de ordine și cartea marea, având doar ea cheile de la safeu. Ambii administratori declară că aveau încredere în contabilul Celarscaia Lilia, care s-a consolidat pe parcursul întregii perioade de lucru cu aceasta, precum și grație relațiilor de colegi de clasă cu Garbalî Ilia, motiv din care niciodată nu verificau activitatea acesteia de ducere a evidenței contabile.

La fel, din declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Raabet” Garbalî Tatiana și a martorului Garbalî Ilia rezultă că, despre angajarea lui Celarscaia Natalia la SRL „Raabet” au aflat doar după demisionarea din funcție a inculpatei Celarscaia Lilia, de la noul contabil Delibaltova Olesea, care în acest sens a indicat că prin intermediul programei IC a observat-o în rândurile angajaților SRL „Raabet” pe Celarscaia Natalia, căreia i se calcula și achita salariu lunar, comunicând despre acest fapt administratorului Garbalî Tatiana și Garbalî Ilia (f.d.17, 37, vol.2).

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpata Celarscaia Lilia abuzând de încrederea de care se bucura în relațiile cu administratorul SRL „Raabet” Garbalî Tatiana, și prin înșelăciune a introdus-o în actele contabile pe sora sa Celarscaia Natalia, ca angajat fictiv al SRL „Raabet”, calculând și însușind lunar salariu acesteia în perioada de la 31.12.2007, până la 01.10.2010. Concluzie expusă își găsește pe

deplin confirmarea din informația privind veniturile calculate și achitate în folosul persoanei fizice și privind impozitul pe venit reținut din aceste venituri, prezentate de IFS Taraclia, (f.d.39-41, vol.1); fișa personală de evidență a veniturilor sub formă de salariu și ale plăți efectuate de patron în folosul angajatului pentru anii 2008-2010 (f.d.42-44, vol.1), precum și nota de informare privind salariu și alte plăți pentru anii 2008-2010 (f.d.51-53, vol.1), conform cărora lui Celarscaia Natalia i s-a calculat la SRL „Raabet” în anul 2008 salariu în sumă de 14 400 lei, în anul 2009 salariu în sumă de 10 800 lei și în anul 2010 salariu în sumă de 10 800 lei.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară grafoscopică nr.34/12/5-R-074 din 24.03.2017, semnăturile la rubrica „conducător” din notele de informare privind salariul și alte plăți efectuate de către patron SRL ”Raabet” în folosul angajaților și privind impozitul pe venit reținut din aceste plăți pentru anii 2009, 2010, 2011, din informațiile privind veniturile calculate și achitate în folosul persoanei fizice Celarscaia Natalia și impozitul pe venit reținut din aceste venituri, pentru anii 2008 și 2009, prezentate de SRL ”Raabet” la IFS Taraclia, sunt executate de una și aceeași persoană, nu de către Garbalî Tatiana, ci de către Celarscaia Lilia; la fel de către Celarscaia Lilia sunt executate semnăturile de la rubrica contabil-șef din aceste documente (f.d.185-213, vol.1).

Mai mult, după demisionarea din funcția de contabil-șef al SRL ”Raabet”, inculpata Celarscaia Lilia, nu a transmis noului contabil Delibaltov Olga, toată documentația contabilă, inclusiv cartea de ordine, în care să fie notat ordinul de angajare la muncă a lui Celarscaia Natalia, cartea mare, carnetele de muncă și alte acte, care ar demonstra incontestabil angajarea lui Celarscaia Natalia la SRL ”Raabet”. Netransmiterea actelor contabile indicate, inculpata Celarscaia Lilia a motivat prin dispariția lor, cu toate că anterior până la demisie nu a adus la cunoștința administratorului Garbalî Tatiana despre acest fapt, pentru a fi inițiată procedura de reconstituire a actelor contabile pierdute în termenii stabiliți de Legea contabilității.

Potrivit actului de primire-predare a actelor contabile ale SRL ”Raabet” noului contabil Delibaltova Olesea, rezultă că în baza acestui act, pe lângă alte acte contabile, a fost transmis și carnetul de muncă a lui Caipac Nicolae, astfel, instanța a constatat că inculpata totuși ducea atât cartea de ordine, cât și carnetele de muncă ale angajaților societății comerciale.

Instanța de apel a apreciat că, poziția apărării construită pe afirmația despre angajarea Nataliei Celarscaia în baza ordinului emis de administratorul Garbalî Tatiana și prestarea de către aceasta a muncii la SRL ”Raabet”, este una fără suport probatoriu și contradictorie cu declarațiile martorului Șagan Olga, care audiată în instanța de fond a relatat că Celarscaia Natalia activa în calitate de casier la SRL ”Fiat-Garbalî”, având ca grafic de lucru de la 08:00 - 17:00, toată ziua Celarscaia Natalia era la serviciu, colecta venituri și le ducea la bancă, nu crede că Celarscaia

Natalia avea posibilitate să execute un cumul de funcții, sau să muncească la câmp (f.d.35-36, vol.2). Cu toate că inculpata Celarscaia Lilia susține că Celarscaia Natalia ar fi prestat munca de contabil la SRL ”Raabet”, nu a invocat domeniul în care a activat Celarscaia Natalia, segmentul evidenței contabile de care era responsabilă și nici nu a menționat vreun act de evidență contabilă care ar fi fost întocmit de către Celarscaia Natalia din numele său de contabil. Or, probe care să demonstreze că Celarscaia Natalia ar fi activat în calitate de contabil la SRL ”Raabet”, nu există.

De asemenea, instanța de apel a reținut, că inculpata Celarscaia Lilia a negat că a primit mijloace bănești de la administratorul Garbalî Tatiana, decât pentru cheltuieli curente în sumă de 50-60 lei, însă martorul Caipac Nicolae în instanța de fond a declarat că uneori primea salariu de la Garbalî Ilia, dar în majoritatea cazurilor Celarscaia Lilia personal îi elibera salariu. Însă reprezentantul SRL „Raabet”, Chiose Serghei în instanța de apel a declarat că, salariul angajaților SRL „Raabet” până a ieși în concediu pentru îngrijirea copilului, era achitat de Garbalî Tatiana, iar apoi salariu a fost achitat numai de contabil-șef, Celarscaia Lilia, din mijloace bănești care au fost obținute în numerar de la realizarea producției. Prin urmare, Celarscaia Lilia în perioada 2007-2010, ducea personal toată evidența contabilă, fără a fi verificată, deoarece administratorul întreprinderii Garbalî Tatiana era în concediu pentru îngrijire copilului și nu apărea la serviciu, având încredere în contabilul Celarscaia Lilia. În perioada respectivă, soțul acesteia Garbalî Ilia, deși gestiona neoficial activitatea SRL ”Raabet” și venea în biroul comun, însă de asemenea nu verifica acțiunile contabilului Celarscaia Lilia, având încredere deplină, deoarece erau colegi de clasă și dânsa mai activa și la întreprinderea acestuia SRL „Fiat-Garbalî”

Astfel, declarațiile inculpatei Celarscaia Lilia prin care neagă comiterea faptei de escrocherie imputată, instanța de apel a apreciat-o ca fiind o metodă de apărare și de eschivare de la răspundere pentru acțiunile săvârșite. Existența numeroaselor divergențe în declarațiile inculpatei Celarscaia Lilia, precum și dispariția unor acte în baza cărora ar putea fi stabilit faptul angajării lui Celarscaia Natalia, calcularea și eliberarea salariului în numerar, angajarea acesteia anume în perioada aflării administratorului Garbalî Tatiana în concediu pentru îngrijirea copilului, faptul că ambele întreprinderi SRL „Fiat-Garbalî” și SRL „Raabet” aveau un oficiu comun, accesul deplin și gestionarea de către inculpată a mijloacelor bănești, raportul de expertiză care confirmă obiectiv executarea semnăturii conducătorului Garbalî Tatiana de către inculpată, declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Raabet” Garbalî Tatiana, martorilor Garbalî Ilia, Caipac Nicolae, Șagan Olga, Delibaltova Olesea, *confirmă în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatei Celarscaia Lilia în comiterea infracțiunii de escrocherie.*

Instanța de apel menționat că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor reprezentantului părții vătămate SRL „Raabet” Garbalî Tatiana, și a

martorilor Garbalî Ilia, Caipac Nicolae, Şagan Olga, Delibaltova Olesea, precum și concluziile raportului de expertiză grafoscopică nu au fost constatate.

Afirmația avocatului precum că din actele dosarului se atestă că inculpata Celarscaia Lilia era angajată la SRL "Raabet" în calitate de contabil-șef, logic este ca în subordinea acesteia, să fie și o altă persoană, care era Celarscaia Natalia, instanța a apreciat-o ca fiind pur declarativă și invocată în vederea consolidării versiunii de apărare înaintată de inculpata Celarscaia Lilia.

Instanța de apel a respins și argumentelor avocatului I. Grecu, expuse în apelul suplimentar, precum că la SRL "Raabet" nu au fost respectate normele Legislației muncii, deoarece aceste încălcări nu eliberează pe Celarscaia Lilia de răspundere pentru faptele imputate.

Nu a reținut instanța de apel, nici argumentul inculpatei Celarscaia Lilia, precum că acesta ar fi obținut statutul de bănuț odată cu pornirea urmăririi penale, or, din textul ordonanței de pornire a urmăririi penale din 05.06.2013, se atestă că statutul de bănuț a inculpatei Celarscaia Lilia ia fost atribuit prin ordonanța ofițerului de urmărire penală de recunoaștere în calitate de bănuț din 25.06.2013 (f.d.21, vol.1), iar la 25.09.2013 Celarscaia Lilia a fost pusă sub învinuire (f.d.95, vol.1). Astfel termenul de menținere în calitate de bănuț a inculpatei Celarscaia Lilia, stabilit de art.63 Cod de procedură penală, nu a fost depășit.

Cu referire la afirmație inculpatei Celarscaia Lilia invocate în apel cu privire la nulitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale prin prisma faptului că a fost depășit termenul de 30 zile, prevăzut pentru adoptarea dispoziției de începere a urmăririi penale, stabilit la art.274 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel a notat că termenul de 30 zile stabilit la art.274 alin.(1) Cod de procedură penală, este o garanție a respectării termenului rezonabil în cadrul procesului penal, și nu este un termen de decădere după cum îl tratează partea apărării. Respectiv omiterea acestui termen nu atrage nulitatea actului procedural, conform art.251 Cod de procedură penală. Iar, referitor la argumentul nulității procesului- verbal de audiere a părții vătămate Garbalî Tatiana și a procesului-verbal de audiere a martorului Delibaltova Olesea, la 03 iunie 2013 este lipsit de raționament, în condițiile în care prima instanță și instanța de apel își fundamentează soluția de condamnare a inculpatei pe declarațiile părții vătămate și a matorului respectiv depuse în ședința de judecată, și nu cele de la urmărirea penală.

De asemenea, instanța a respins și argumentului referitor la lipsa statutului de parte vătămată a lui Garbalî Tatiana, deoarece prin ordonanța procurorului din 03 iulie 2013 SRL "Raabet" a fost recunoscută ca parte vătămată, Garbalî Tatiana fiind administrator ai acesteia (f.d.4, 55-65, vol.1).

În final instanța de apel a notat că ținând cont de prevederile art.8 Cod penal, conform căruia caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, fapta inculpatei Celarscaia

Lilia urmează a fi încadrată în baza art.190 alin.(1) Cod penal, (în redacție la momentul săvârșirii faptei), iar în temeiul art.60 alin.(1) lit. b) CP, art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, reieșind din faptul că de la data săvârșirii infracțiunii 01.10.2013, au expirat mai mult de cinci ani, inculpata Celarscaia Lilia a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată SRL "Raabet" în persoana administratorului Garbalî Tatiana prin care a solicitat încasarea din contul acesteia, prejudiciul material în mărime de 45 612 lei cauzat prin infracțiune, instanța de apel a considerat necesar de a admite acțiunea civilă în volum deplin și încasare de la Celarscaia Lilia în beneficiul SRL "Raabet" prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 45 612 lei, deoarece din probele administrate a fost demonstrată vinovăția inculpatei de dobândirea mijloacelor bănești prin înșelăciuni și abuz de încredere, din veniturile SRL "Raabet" pe perioada anilor 2008 - 2010 prin calcularea și însușirea lunară a salariului unui angajat fictiv, la suma totală de 36 000 lei, de asemenea, în rezultatul acțiunilor sale, a fost cauzat prejudiciu și la suma de 9 612 lei format din calcularea și achitarea impozitelor și altor plăți pentru angajatul fictiv de către SRL "Raabet".

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, recurs ordinar a declarat inculpata Celarscaia Lilia, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

În motivarea recursului declarat, inculpata a menționat că, la materialele cauzei lipsesc careva probe că ar fi angajat-o pe Celarscaia Natalia în funcția de contabil, nu avea atribuție la angajările în cadrul întreprinderii. De asemenea la materialele cauzei lipsesc careva probe că primea careva sume de la administrator și era persoana care achita salariul, or, în funcția sa de contabil-șef nu întră o asemenea atribuție.

La fel, recurenta menționează că instanțele au dat o apreciere eronată probelor anexate la dosar, or reprezentantul părții vătămate, Grabalî Tatiana, fiind audiată în ședința de judecată declară că în anul 2005, dânsa a născut primul copil și a plecat în concediu pentru îngrijirea copilului, iar de întreprinderea dată se ocupa soțul. În anul 2007 a născut al doilea copil, continuând concediu pentru îngrijirea copilului, întreprinderea era formată din director, contrabil și tractoristul N. Caipac. Salariul lui Celarscaia Lilia se elibera în numerar. Tot contabilul elibera și salariul în numerar. Soțul ei determina cât salariu să elibereze tractoristului și altora."

De asemenea a indicat că, din declarațiile date de reprezentantul părții vătămate se adeverește faptul că de activitatea întreprinderii se ocupa soțul acesteia, mai mult ca atât că ultimul determina cuantumul salariului. În asemenea circumstanțe ultimul nu

putea să nu fie la curent că într-un număr de trei angajați, suma cheltuită de salariu este mai mare, or conform depozițiilor date de partea vătămată, soțul acesteia stabilea cuantumul salariului la fiecare angajat și tot el transmitea sumele bănești lui Celarscaia Lilia ca să le transmită angajaților. Deci din punct de vedere matematic el nu putea să nu fie la curent despre faptul că suma „X” transmisă pentru salariu, nu poate să fie împărțită la patru, atunci când sunt este transmisă pentru a fi împărțită la trei, doar cu condiție că se micșorează salariul angajaților. Din materialele cauzei rezultă că salariul nu a fost micșorat nici la un angajat.

Fiind ridicată problema dată în cadrul ședinței de judecată în cadrul Curții de Apel și anume că Celarscaia Lilia nu primea nici o sumă de bani de la administrația întreprinderii pentru achitarea salariului, așa cum nu ținea de competența acesteia și că lipsește un careva document confirmativ prin care se transmiteau banii de la soțul administratorului către Celarscaia Lilia, reprezentantul întreprinderii SRL „Raabet”, Chiose Serghei la 05.06.2018, declară că Celarscaia Lilia sumele de bani nu le primea de la soțul administratoarei Garbalî Tatiana, banii îi ridica de la bancă având împuternicire în acest sens.

Instanța de apel nu a luat în calcul toate circumstanțele invocate în apel, nu a dat o notă probatoriului acumulat la dosar, probator care cu certitudine dovedește nevinovăția sa, dând apreciere doar doleanțelor părții vătămate fără a lua în calcul că declarațiile acestora esențial diferă de la caz la caz, având un singur scop de răzbunare și de îmbogățire fără justă cauză.

Un alt moment la care recurenta a atras atenția, este că instanțele urmau să aprecieze critic și declarațiile martorului Garbalî Ilia care declară, că el nu avea cheile de la cabinet, or reprezentantul părții vătămate, Garbalî Tatiana a menționat că Celarscaia Natalia se afla în cabinetul soțului ei (Ultima nu declară că se afla în cabinetul lui Celarscaia Lilia). La întrebările acordate martorului în instanța de judecată și anume ce se afla în safeu, ultimul a declarat că în safeu se afla cărțile de muncă a lui Celarscaia Lilia și a Nataliei și cartea de ordine, din ce se confirmă că ultimul era la curent despre faptul că Celarscaia Natalia era angajată la serviciu iar cartea de muncă se afla în safeul întreprinderii. De asemenea la întrebările acordate, dacă o verificau pe Celarscaia Lilia, ultimul a declarat că pe contabilul-șef o verificau alte servicii. Din răspunsul dat se constată că funcția lui Celarscaia Lilia era de contabil-șef, funcții care poate exista doar în cazul în care în subordinea sa se află măcar încă un contabil, funcții pe care o și ocupa și o exercita Celarscaia Natalia.

O eroare a instanțelor este și concluzia potrivit căreia, aceasta ar fi culpabilă de îndeplinirea funcțiilor de casier a întreprinderii și deținerea registrului ordinelor emise de administrator, păstrarea carnetelor de muncă și achitarea salariului. Instanțele n-au reținut că potrivit art.72 alin.4 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, nr.135 din 14.06.2007; Administratorul asigură ținerea contabilității societății, precum

și a registrelor societății prevăzute de lege și de actul de constituire și informează asociații cu privire la starea de lucruri și la gestiunea societății.

Consideră concluziile instanțelor drept unele nefondate și pur declarative, or la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra că în cadrul raporturilor de muncă aceste obligații ar fi fost puse în sarcina inculpatei, or, potrivit art.49 alin.(1) Codul muncii: Conținutul contractului individual de muncă este determinat prin acordul părților, ținându-se cont de prevederile legislației în vigoare, și include: e) atribuțiile funcției.

A menționat că, la materialele cauzei lipsește copia contractului de muncă și fișa postului, acte ce sunt în obligația deținerii de către angajator dar nu de angajat, circumstanță ce denotă faptul că și sub acest aspect pronunțarea hotărârilor de condamnare sunt bazate în lipsă de probe, pe presupuneri și deduceri, or potrivit art. 8 alin.(3) Cod de procedură penală: Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

8.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de inculpată, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, se constată că recurenta invocă drept temeiuri pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea inculpatei în baza art.190 alin.(1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii incriminate, însă Colegiul penal consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurentă.

Cu referire la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală invocat de către recurentă, Colegiul penal menționează că acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurenta nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin

urmare Colegiul consideră că prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel, fiind invocat întru susținerea criticii privind aprecierea probelor, cu mențiunea asupra faptului că, instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la pct.8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, semnalată de recurentă, instanța de recurs o consideră ca fiind indicată la fel în mod declarativ, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective, însă, reieșind din alegațiile recurente, acesta nu este de acord cu încadrarea acțiunilor inculpatei în baza art.190 alin.(1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea unei hotărâri de achitare.

Colegiul penal analizând argumentele recurente, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpata Celarscaia Lilia a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că, judecând apelurile, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel corect a ajuns la concluzia enunțată la pct.7 din prezenta decizie, stabilind totodată, că vinovăția inculpatei a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, care demonstrează vinovăția inculpatei în afara oricărui dubiu rezonabil, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatei, nu au fost depistate.

De asemenea, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel

și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurenta este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurente, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Colegiul penal a stabilit că, concluziile instanței de apel privind condamnarea inculpatei sunt bazate pe analizarea și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză și descrise în decizia instanței de apel.

Nu poate fi relevantă cazului, invocarea recurente precum că, la materialele cauzei lipsesc careva probe că ar fi angajat-o pe Celarscaia Natalia în funcția de contabil, deoarece nu avea atribuție la angajările în cadrul întreprinderii, or din probele administrate în cauză apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, s-a stabilit cu certitudine, că inculpata Celarscaia Lilia, fără știrea administratorului Garbalî Tatiana, a introdus în evidența contabilă un angajat fictiv și anume pe sora sa, Celarscaia Natalia, iar pentru a nu admite descoperirea acestui fapt, a falsificat semnăturile administratorului Garbalî Tatiana în actele de evidență contabilă, fapt constatat de expertiza judiciară grafoscopică.

De asemenea, Colegiul penal menționează că poziția recurente precum că nu primea nici o sumă de bani de la administrația întreprinderii pentru achitarea salariului așa cum nu ținea de competența acesteia și că lipsește un careva document confirmativ prin care se transmiteau banii de la soțul administratorului către Celarscaia Lilia, reprezentantul întreprinderii SRL „Raabet”, contravine probelor cercetate în instanță de fond și suplimentar în instanța de apel, or în cauză s-a constatat că inculpata Celarscaia Lilia a gestionat fluxul mijloacelor bănești, inclusiv și mijloacele bănești în numerar la SRL ”Raabet” în perioada cât administratorul Garbalî Tatiana se afla în concediu de îngrijirea copilului, conform ordinelor de încasare și de plată (f.d.67,74-76, 79-82, 70-72, 77, vol.1), fapt probat prin depunerea periodică de către Celarscaia Lilia a mijloacelor bănești, obținute din activitatea comercială a părții vătămate la conturile bancare ale acesteia, sau efectuarea diferitor plăți obligatorii la Bugetul Public National, semnând personal în ordinele de plată în locul administratorului Garbalî Tatiana.

Cu referire la argumentele recurente, precum că la materialele cauzei lipsesc careva probe că primea careva sume de la administrator și era persoana care achita

salariul, or, în funcția sa de contabil șef nu întră o asemenea atribuție, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate și declarative dat fiind faptul că prin declarațiile martorului Caipac Nicolae s-a confirmat că *acesta uneori primea salariu de la Garbalî Ilia, dar în majoritatea cazurilor Celarscaia Lilia personal îi elibera salariu, iar, reprezentantul SRL „Raabet”, iar martorul Chiose Serghei în instanța de apel a susținut că, salariul angajaților SRL „Raabet” până a ieși în concediu pentru îngrijirea copilului, era achitat de Garbalî Tatiana, iar apoi salariu a fost achitat numai de contabil-șef, Celarscaia Lilia, din mijloace bănești care au fost obținute în numerar de la realizarea producție.*

Colegiul penal respinge ca fiind nefondate și argumentele recurenței prin care se invocă că instanța a acordat credibilitate poziției părții vătămate, fără a lua în calcul că declarațiile acestora esențial diferă de la caz la caz, având un singur scop de răzbunare și de îmbogățire fără justă cauză, dat fiind faptul că nu a fost constatată existența unor relații de conflict și nici alte careva motive ascunse, urmărite de Garbalî Tatiana și Garbalî Ilia pentru a denunța acțiunile inculpatei organului de urmărire penală.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal conchide că declarațiile inculpatei Celarscaia Lilia prin care se neagă comiterea faptei de escrocherie imputată, nu corespund materialelor cauzei penale și urmează a fi apreciate ca fiind o metodă de apărare și de eschivare de la răspundere pentru acțiunile săvârșite. Admiterea falsurilor în activitatea sa de ținere a evidenței contabile la SRL ”Raabet”, lipsa actelor de evidență contabilă și de administrare a SRL ”Raabet”, care ar putea aduce o claritate asupra circumstanțelor angajării lui Celarscaia Natalia, calculării și achitării lunare a salariului ultimei, indică la intenția inculpatei Celarscaia Lilia de a dobândi mijloace bănești prin înșelăciune și abuz de încredere.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol a constituit obiect de examinare în instanță de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7.-7.1. – din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În consecință, Colegiul conchide că, totalitatea argumentelor invocate de recurentă nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în instanța de recurs și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența legalitatea concluziilor instanței de apel. Totodată se constată că instanța de apel a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, just încadrând acțiunile inculpatei, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

10. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpata Celarscaia Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 mai 2019, în cauza penală privind-o pe *Celarscaia Lilia* xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac